

NAŠA GIMNAZIJA

Slovenska begunska gimnazija v lienskem taborišču je končala to šolsko leto v petek 31. VIII. Istovčasno so bili končani tudi vsi privatni izpiti.

Ker je slovenska begunska gimnazija naša najvišja kulturna ustanova v begunstvu, smo na njo in na njene uspehe ponosni vsi slovenski begunci, zato ji v tej št. posvečamo več prostora.

Nižji tečajni izpiti so trajali od 30. avg. do 1. sept., višji pa od 30. avg. do 5. septembra. Pri vseh izpitih, ki so se vršili natančno po veljavnih predpisih v biv. Jugoslaviji, je po odobritvi najvišje vojaške uprave predsedoval ravnatelj Marko Bajuk, nadzoroval pa jih je v imenu vojaške vlade g. polk. Baty.

Iz sledeče preglednice je razviden stalež zavoda in uspeh.

a) letnih ocen:

Razred	Število učencev		I z d e l a l o					Š t e v i l o		
	rednih	priv. odl.	3rd.	d.	skupaj	v %	poprav. izpitov.	padlih	neocenjen.	
1.	4	2	2	4	-	16	100	--	---	---
2.	12	2	1	6	3	10	71, 43	2 (14,30%)	2 (14,30%)	
3.	13	1	4	5	3	12	85, 72	--	1 (7,14%)	1 (7,14%)
4.	13	1	3	8	2	13	92, 86	1 (7,15%)	---	---
5.	12	2	1	6	2	9	64, 30	4 (28,57%)	1 (7,13%)	---
6.	10	1	5	3	1	9	81, 81	2 (18,19%)	---	---
7.	5	4	1	3	2	6	66, 67	3 (33,33%)	---	---
8.	17	4	7	12	2	21	100	--	---	---
Skupaj	86	17	24	47	15	86	83, 50	12 (11,65%)	4 (3,88)	1 (0,97)

b) tečajnih izpitov.

	Priglasenih	Oproščenih	Z d e l a l o					Popr. izp.	Padlo.
			odl.	pd.	d	skup.	v %		
Nižji teč. izp.	14	6	3	6	1	10	71,43	3 (21,43)	1 (7,14)
Viš. teč. izp.	21	3	5	13	3	21	100	---	---

Med temi dijaki pa ni všteti 20 učiteljskih, ki so hodele redno v šolo, pa niso mogle dovršiti leta zaradi pomanjkanja strokovnih učiteljev.

Če vržemo na tehtnico vse težave, ki jih je morala premagati organizacija zavoda sama na sebi in vse zapreke, ki so ovirale delo profesorjev in učencev, se nam pokaže uspeh nad normalnimi uspehi, ki so jih dosegli zavodi v rednih razmerah, ko so imeli primerne učilnice, šolske knjige, najrazličnejša učila, udobna stanovanja, zadostno hrano in svečavo, ter izvenšolsko pomoč z desne in

leve. Pa so k temu prišli še nadležni pritiski raznih "prijateljev", sorodnikov, veljakov in prvakov, ki so posredovali za šibke varovance. In se je v tem oziru vedno, kljub odporu in boju s strani profesorjev vendar veliko grešilo. Tu ni bilo nič tega, ocene so bile zaslužene v težkem vzdušju, ob pomanjkanju vseh učnih pripomočkov in udobnosti, v času, ki strašno vplivajo na duha. In vendar je upanje, da bo po popravilih izpitih ostalo za ponavljanje razredov kvečjemu 5 %. To je uspeh, ki ga ne more pokazati noben zavod iz predvojne dobe.

Učno osebje je obstajalo iz ravnatelja in 18 profesorjev; med njimi sta bila tudi dva zdravnika.

SKLEP ŠOLSKEGA LETA

6. t.m. je gimnazija slovesno zaključila šolsko leto. Ob 9 zjutraj je bila v taborišču šolska sv. maša s skupnim sv. obhajilom profesorskega zbora in vse dijaške mladine, za njo pa v dvorani dijaška akademija v navzočnosti taboriščnega poveljnika g. majorja Richardsa ter g. Corsellisa in Strahana. Ko je dijaški pevski zbor odpel dijaško himno "Gaudeamus igitur", se je g. ravnatelj Marko Bajuk v imenu gimnazije zahvalil vsem, ki so pripomogli, da se je ustanovila in mogla delovati.

BRITANSKE OBLASTI. "V prvi vrsti" - tako je izvajal - "moram omeniti izredno naklonjenost angleške vojne oblasti in uprave, ki od prvega začetka od nepozabnega g. majorja Baerreja preko njegovega naslednika g. Bella in sedanjega komandanta g. Richardsa prav po očetovsko nas varuje in vodi ter po materinsko za nas v vseh ozirih skrbi. On ne pozna izraza begunstva, on želi, da bi se počutili pod njegovo varno in skrbno roko kot strnjena družina, zgrnjena okoli domačega ognjišča. Naj sprejme za vso to svojo naklonjenost izredno zahvalo in zagotovilo, da ne bo plamen vroče hvaležnosti nikdar ugasnil v naših srcih. Bog mu plačaj, Bog ga živi!

Ze od prvega začetka iz Vetrinja poznamo svojega dobrega protektorja in zagovornika g. Corsellisa, ki nam je za vse potrebe, najboljši posredovalec in se pri vsaki priložnosti izkaže na našega iskrenega prijatelja, ki z nami čuti in se z nami veseli, ki z nami posebno rad uživa naše lepo petje. S previdno taktiko zna vedno najti pravo pot in priložnost, da je njegova pomoč vedno uspešna. Tudi njemu smo dolžni prisrčno zahvalo s prošnjo, da nam ostane še v bodoče naklonjen in dober. Bog mu plačaj!

Ob njegovi strani se v naš prid neumorno trudi živahni, vedno nasmejani g. Strahan. Tudi njemu smo dolžni zahvalo in bo tudi njegovo ime živelo v naših dušah v trajnem hvaležnem spominu. Bog ga živi!

NAŠ VODNIK: DR. MERSOL. Imamo še enega očeta, varuha, skrbnika in vodnika, ki čuti in trpi z nami vse tegobe pregnanstva, ki bi si po svojih izrednih zmognostih in znanju skoro vseh važnih evropskih jezikov lahko pomagal do prav dobrega položaja. Toda on noče. On je prišel z nami, je z nami zrasel, trpi z nami, pozablja sebe in svojo družino, ko samo za nas vedno prede misli in smuje, kako bi nam pomagal s svojim neumornim posredovanjem pri oblasteh, kako bi nam lajšal težke razmere, ki kar išče posredovanj in sile, da bi pomagal tudi v najmanjših malenkostih, če je njegova pomoč potrebna in mogoča.

Ta naš nepozabni prijatelj je primarij, g. dr. Meršol.

Moram izjaviti, da je njegov uspeh in zasluga njegove neodoljive podpore in vsestranskega prizadevanja, da smo mogli šole odpreti in nadaljevati. On je bil naš pravi ciceron, ki zna in ume prav in o pravi času tolmačiti vse naše potrebe oblastem.

Nikdar mu ne boš mladina, mogla dovolj plačati njegovega truda in njegove požrtvovalnosti. V tihih molitvah prosi Boga, naj mu plača, ker mu ti ne moreš, vse delo in naj ga z nami vred srečno pripelje v domovino, da ga ondi zopet postavi na pravo mesto in poživi

mnoга, množa leta.

Končno se je g. ravnatelj zahvalil vsem taboriščnim odbor-
nikom, prav posebno pa gg. profesorjem, "ki so prevzeli delo brez-
plačno, ga opravljali s heroizmom, kot se je izrazil sam g. inspektor
vojaške vlade, in rajši trpeli kot da bi si izboljšali položaj dru-
gače."

NAJVEČJA ZASLUGA. Za njim se je dvignil g. primarij dr. Meršol in pov-
daril, da gre največja zasluga za to našo gimna-
zijo prav g. ravnatelju Marku Bajuku, ki se je največ trudil, da jo
je poklical v življenje in potem tako dobro vodil. Brez njega bi vsi
drugi nič ne opravili.

Sledile so deklamacije, dvogovori in prizori v osmih jezi-
kih, ki se jih dijaki na gimnaziji uče: angleščini, slovenščini,
srbohrvaščini, latinaščini, grščini, francoščini, italijanščini in
nemščini. Drugi del akademije je bil študentsko razposajen in na-
gajiv. Za sklep so dijaki zapeli še svojo himno "Gaudeamus igitur",
nakar jim je g. major Richards čestital ne samo k akademiji, marveč
še bolj k šolskim uspehom in obljubil gimnaziji še nadalje vso svojo
pomoč.

Po akademiji so se maturanti in profesorski zbor še fotogra-
firali skupaj z g. majorjem in njegovimi pomočniki.

Naslednji dan so se spomnili svojih tovarišev, ki jim ni
bilo dano, da bi bili naredili maturo ali vsaj končali šolsko leto,
ker so bili kot slovenski vojaki poslani v Titovino, kjer so kot
mučenci žrtvovali svoje mlado življenje. Vse dijaštvo se je skupno s
prof. zborom udeležilo sv. maše zadušnice za nje.

SE PRIJETEN ZAKLJUČEK. Da se ohranijo lepe študentske navade tudi
v begunstvu, so maturantje s pomočjo britanskih
oblasti priredili še valetu, katere so se udeležili poleg profesor-
skega zbora tudi g. dr. Meršol, major Richards ter gg. Corsellis in
Strahan.

Da bi imeli naši maturanti še lepši spomin na maturo v be-
gunstvu, je g. major Richards nje in ves profesorski zbor povabil na
skupen izlet v Heiligen Blut in na Veliki Klek (Grossglockner). Tako
sta preteklo nedeljo dva avtomobila odpeljala maturante in profe-
sorski zbor, katerim se je pridružilo še nekaj drugih taboriščnikov,
proti Velikim Turam. Tudi g. major se je izleta udeležil. Noben matu-
rant ni prej nikoli sanjal, da bo za maturo stal na ledeniku Pastertze
in občudoval lepoto večnega snega in marsikak starejši izletnik se
je izrazil, da bi mogel kdaj videti te gorske velikane, ki jih je
mogel občudovati le ob skeoptičnih predavanjih Janka Mlakarja. Tako
pa nam begunstvo prinaša tudi užitke, ki si jih v rednih razmerah ne
bi mogli privoščiti.

DR. P. ROMAN TOMINEC je
na Veliki Smareh v Franc. cerkvi
ob 9 uri dopoldne med drugim iz-
rekel tudi naslednje besede: "Na
današnji praznik je bilov naši
cerkvi vedno polno božjega in
človeškega cvetja. Matere, kje je
sedaj to cvetje, ali veste kje
hodi in če je sploh bilo pri maši?"
PETER STANKO ALJANČIČ je
pridigal v isti cerkvi in dejal
med drugim tudi tole: "Matere:
nikar ne dajte vaših otrok v
skupna vzgojevališča, Vam jih bo-
do vse pokvarili." (Isti pater je
izjavil naslednje: "Vsa Ljubljana

je vedela, da smo pater Roman,
p. Angelik, oba Aljančiča in p.
Guido za nje.) Zdaj pa, ko so
začeli blatiti cerkev, tega ne
bomo dopustili, čeprav plačamo
to s smrtjo.

SRBI NISO ZA TITA. Nek srb-
ski partizan je v neki ljubljans-
ki trgovini ves vesel pripove-
doval, da so njega in njegove
prijatelje, ki se nahajajo v Lju-
bljani, prišle obiskat žene iz
Srbije in da so izjavile, da če
moški ne bodo ubili Tita, ga bo-
do pa ženske same, ter da srbski
partizani niso zadovoljni s Titom.

M A T U R A

(Po Aškerčevem "Mejniku")

Fant bil je živ.

V gimnazijo že 16 let vam hodi. Zkasnil se je.

V vsako šolo moral je po dvakrat - kot se spodobi.

Hm, pravijo, da ni baš fletno biti v šoli tej!

Dijaki, da pogosto tukaj padejo - in to precej.

Pa bil je Janez svoje dni lenuh vam, pred tablo stal,

dobival cveke je v vseh predmetih, pa ni se bal.

Se kadar bil je tepen od očeta, rabil ni obliža -

pa zdaj kot prvošolček bi trepetal, lo se matura bliža?!

Dospe mož do mature. Čuj od povsod! "Veš to? poznaš?"

"Da!" - Kdo si božji? Janez, ali je res, da ti vse to poznaš?

"Šestnajst let sem hodil v šolo, kaj bi ne znal!

Saj v vsakem sem razredu po dvakrat pal!

Oh in sedaj, ko sem prišel k maturi, se v glavi mi vrti.

Zato sprašujte me, gospodje, dajte! -

Preveč je vsega. To boli!"

Izpraševanje:

Livij, Cezar, Salust, Nepot - Homer in Plato in Herodot

Napoleon, Luter, Prešeren, Gaj - Alpe, Ture in ves zemeljski raj.

Kozinus, iks, piramida, krog - kdaj bo konec, o Bog, moj Bog?

Pa bil je Janez svoje dni lenuh vam, pred tablo stal,

neštetokrat v klop je letel, ker pač ni znal.

Zdaj bilo je drugače.

Veselo včeraj raznesli so novico po taborišču vsi.

Pri maturi znal in je zlezel. Janez naj živi!

K PROFESORJU DR. LUSICKEMU
V LJUBLJANI je prišel nek me-
dicinec - partizan s prošnjo za
zdravniško spričevalo. Nagovo-
ril ga je s "tovarišem". Doktor
pa mu je rekel: "Oprostite, gos-
pod! Jaz sem najprej dr. Lu-
šicky, potem univerzitetni pro-
fesor, potem šef klinike in kon-
čno še Vaš profesor. Ko mu je dr.
slednjič izjavo napisal in mu jo
izročil, jo je medicinec odklo-
nil s pripombo, da naj spodaj
napiše še "Smrt fašizmu - svo-
boda narodu!" Dr. Lušicky pa
mu je odgovoril: "Sem samo zdrav-
nik in se s politiko ne pečam."
Kmalu za tem so ga zaprli, ob am-
nestiji pa je bil izpuščen. Iz
zapora je prišel na svobodo ves
skrušen in zelo oslabeled.

NA OFARSKEM SESTANKU RAJONA
CENTER V LJUBLJANI je padel pre-
dlog, naj bi se vse cerkve izpre-
sedmem stolpiču za prvi razred pa 6
mile v stanovanja in kinodvorane.
in ne 16.

Neka partizanka je proti temu
protestirala tako, da je končno
ostalo le pri predlogu. Na istem
sestanku je tudi neka partizanka
v svojem govoru izjavila: "Ne
maramo kralja, ker se je šel že-

nit na Angleško, namesto da bi pri-
šel po smreke in se boril z nami za
svobodo svoje države."

ANGLEŠKI KONZUL V LJUBLJANI
se zelo zanima za poboje domobran-
cev v Kočevju in Zagarju, vendar ne
more dobiti točnih poročil, ker se
ljudje iz strahu pred OZNO ne upa-
jo k njemu poročati in ker ima za
tajnico komunistko, ki silno pazi na
vsakogar, ki pride h konzulu. Iz te-
ga pa ne sledi, da Angleži in Ame-
rikanci o početju Titovcev niso ob-
veščeni.

TITOVA AMNESTIJA. Koliko Ti-
tova amnestija velja, kaže dejstvo,
da so v Ljubljani zjutraj izpustili
nekega 17 letnega domobranca, po
noči ob 11 ga pa zopet aretirali in
odpeljali neznano kam.

POPRAVI! V razpredelnici na
prvi strani te številke beri v pe-
tem stolpiču zgoraj pravdobro, v
sedmem stolpiču za prvi razred pa 6
in ne 16.

NE KRADEJO. Partizanka, ki
zaslišuje pri razpravah na sodišču
v Ljubljani, je na vprašanje, zakaj
ljudem premoženja ne zaplenijo, na-
ravnost, marveč inscenirajo procese,
izjavila: "Ne smemo priznati kraje."